

PREMIJERA: *SJEME* TAMARE CURIĆ I *LIFT* LARISE LIPOVAC

Dopadljiviji asketizam

Larisa Lipovac i ovaj put stvara začudno, zaigrano djelo, jer na scenu i suigru poziva i suradnike za glazbu, kostim i video, puštajući da konkretna, početno zadana situacija vožnje dizalom, od mašte, želje i asocijacije preraste u totalni *tulum*

Plesni centar TALA već su šest godina Tamara Curić i Larisa Lipovac: odlične plesačice, djevojke sa specifičnom vizijom i silnom energijom, koje su uspjele osnovati i održati novi plesni punkt, pokrenuti Platformu mladih koreografa, ali i ući u zabavni program, na stranice popularnih časopisa. Ne držeći to slabošću, jer su njihova strast i ljubav i angažman spram plesa i plesanja iskreni i vedri, što će reći da su i njihove koreografije promišljene, komunikativne i plesne, zabavne i nepretenciozne, samo bih napomenula da im se u novoj premijeri potkrajaju *plesni brojevi*, konkretno male cjeline, sekvence u duetima koje bez problema smještate u pozadinu estradnoga pjevačkog nastupa ili u neki, svakako kvalitetan, spot. Što za dobar dio publike znači pravi kompliment.

Premijernu večer Centra TALA, izvedenu 16. i 17. siječnja u Zagrebačkom kazalištu lutaka, činile su dvije koreografije: *Sjeme* Tamare Curić i *Lift* Larise Lipovac.

Sjeme je komorno djelo za dvoje plesača. Tamara Curić i Ognjen Vučinić u crnim su kostimima, čistih linija (Ivandija), i ispred jednako takve pozadine (Curić, Pauška). Očite i žive su tek ruke, kao samostalna čudna bića, lijepe i zanimljive u izrađenosti mišića, i one podižu tijela u zajedničku igru unutar nekog beskrajnog svemira. Precizni i mirni, plesači ne unose toplinu u tu svemirsku pustoš, više neki dopadljivi asketizam, a tjelesne će linije naći svoj nastavak kroz lasere, (mač *Jedija!*), svjetlo koje izvodi neki svoj ples upisivanja u mrak.

Lift Larise Lipovac mnogo je življe, dinamičnije djelo, šareno i duhovito, vrlo zaigrano. Pokazavši već u prvom samostalnom koreografskom projektu *Aquaplan* izniman smisao za kombiniranje medija i stvaranje

specifične scenske iluzije, Larisa Lipovac i ovaj put stvara začudno, zaigrano djelo, neobično, jer uz sebe i plesača Bojana Valentića na scenu i suigru poziva i suradnike za glazbu, kostim i video, puštajući da konkretna, početno zadana situacija vožnje dizalom, od mašte, želje i asocijacije preraste u totalni *tulum*. Autori i izvođači su, uz Larisu Lipovac i Valentića, Zdravka Ivandija, kostimografkinja i studentica kiparstva, Alen Smajić, jedan od autora izvorne glazbe za *Lift* (drugi je Alen Krajić, koji je autor glazbe i za koreografiju *Sjeme*), i Igor Pauška, vizualni umjetnik koji potpisuje scenografiju i video. Osobno sakriven ostao je tek Deni Šestić, ali zato iznimno prisutan u oblikovanju svjetla i otvaranju novih prostora igre.

Maja Durinović